

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-182-03

Druk nr 2203

Warszawa, 6 listopada 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o restrukturyzacji
hutnictwa żelaza i stali wraz z projektami
podstawowych aktów wykonawczych.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A
z dnia.....

o zmianie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali

Art. 1. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. Nr 111, poz. 1196 oraz z 2003 r. Nr 56, poz. 495 i Nr 90, poz. 844) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) aktywizacji zawodowej pracowników na rynku pracy,”;
- 2) po art. 1 dodaje się art. 1a i 1b w brzmieniu:
„Art. 1a. 1. Przepisy ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2, stosuje się do hut, którym udzielenie pomocy publicznej na restrukturyzację, w rozumieniu przepisów o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców jest dopuszczalne.
2. Przepisy rozdziału 3 stosuje się także do:
  - 1) hut, którym udzielenie pomocy publicznej na restrukturyzację w rozumieniu przepisów wymienionych w ust. 1 jest niedopuszczalne,
  - 2) spółek zależnych.

Art. 1b. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) hucie – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę wykonującego działalność w zakresie produkcji żeliwa i stali oraz stopów żelaza, produkcji rur stalowych, przewodów rurowych i profili drażonych oraz obróbki wstępnej żeliwa i stali, z wyjątkiem produkcji konstrukcji stalowych, odlewów i wyrobów kutech,
- 2) spółce zależnej – należy przez to rozumieć spółkę, w której akcje lub udziały huty, której udzielenie pomocy publicznej na restrukturyzację jest dopuszczalne, w

rozumieniu przepisów wymienionych w art. 1a ust. 1, przekraczają pośrednio lub bezpośrednio 50% wartości kapitału zakładowego, wykonującej na rzecz tej huty działalność serwisową, usługową lub przetwórczą, mającą wpływ na jej produktywność.”;

3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wykazy:

- 1) hut, którym udzielenie pomocy publicznej na restrukturyzację jest dopuszczalne,
- 2) hut, którym udzielenie pomocy publicznej na restrukturyzację jest niedopuszczalne,
- 3) spółek zależnych.”;

4) w art. 9 w ust. 1 uchyla się pkt 2;

5) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Aktywizacja zawodowa pracowników na rynku pracy”;

6) art. 14-17 otrzymują brzmienie:

„Art. 14. 1. Źródłem finansowania aktywizacji zawodowej pracowników na rynku pracy są środki: hut, spółek zależnych, pracodawców nie będących hutami ani spółkami zależnymi, zwanych dalej „pracodawcami spoza hutnictwa”, oraz budżetu państwa, do wysokości kwoty przeznaczonej na ten cel w ustawach budżetowych, a także środki instytucji zagranicznych i inne źródła finansowania.

2. W przypadku gdy wysokość środków przeznaczonych w budżecie państwa na finansowanie aktywizacji zawodowej pracowników na rynku pracy nie zapewnia pełnego pokrycia dofinansowania, o którym mowa w

ustawie, dofinansowanie ze środków budżetowych będzie odpowiednio niższe.

3. Dofinansowanie świadczeń, wymienionych w art. 15 ust. 1 oraz w art. 17d ust. 1 w części dotyczącej budżetu państwa, odbywa się za pośrednictwem huty albo spółki zależnej.
4. Podstawą przyznania środków budżetowych na dofinansowanie świadczeń określonych w ustawie jest umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw gospodarki a hutą albo spółką zależną.

Art. 15. 1. Pracownikom zatrudnionym przez hutę albo spółkę zależną, przewidzianym do zwolnienia z powodu likwidacji stanowiska pracy, którzy nie posiadają uprawnień do emerytury albo uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy, przysługują następujące uprawnienia:

- 1) na przekwalifikowanie – kontrakt szkoleniowy, zwany dalej „kontraktem szkoleniowym”,
  - 2) doradztwo zawodowe i jednorazowe bezpłatne szkolenie,
  - 3) jednorazowa odprawa warunkowa,
  - 4) odprawa warunkowa.
2. Poszczególne uprawnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznane pracownikowi huty albo spółki zależnej tylko jeden raz, na jego wniosek, za zgodą huty albo spółki zależnej, jeżeli przed dniem złożenia wniosku pracownik ten nie korzystał z takich uprawnień.
  3. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz pkt 3 i 4, nie przysługują pracownikowi huty albo spółki zależnej, w stosunku do której postanowieniem właściwego sądu ogłoszono upadłość.

Art. 16. 1. Kontrakt szkoleniowy jest przyznawany przez hutę albo spółkę zależną na okres nie dłuższy niż 10 miesięcy,

jeżeli pracownik złoży oświadczenie, że wyraża zgodę na rozwiązanie stosunku pracy po zakończeniu okresu, na który kontrakt ten przyznano i rozpocznie jednorazowe szkolenie.

2. W okresie korzystania z kontraktu szkoleniowego pracownik jest zwolniony z obowiązku świadczenia pracy oraz przysługują mu bezpłatnie: doradztwo zawodowe i jednorazowe szkolenie finansowane ze środków, o których mowa w art. 14 ust. 1.
3. W okresie korzystania z kontraktu szkoleniowego huta albo spółka zależna wypłaca pracownikowi co miesiąc, począwszy od miesiąca, w którym rozpoczął szkolenie, wynagrodzenie obliczane jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.
4. Huta albo spółka zależna, przyznając pracownikowi kontrakt szkoleniowy, jest obowiązana do dokonania wpłat składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, a także zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz składek płaconych na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokości określonej w odrębnych przepisach.
5. Źródłem finansowania kontraktu szkoleniowego są środki:
  - 1) budżetu państwa do wysokości 75% kwoty wynagrodzenia pracownika obliczanego jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy,
  - 2) huty albo spółki zależnej, do wysokości stanowiącej różnicę między wysokością należnego wynagrodzenia a kwotą uzyskaną z budżetu państwa.

Art. 17. 1. Jednorazowa odprawa warunkowa przysługuje pracownikowi korzystającemu z kontraktu szkoleniowego, z którym po zakończeniu szkolenia i przed

upływem 10 miesięcy od dnia przyznania tego kontraktu rozwiązany zostanie stosunek pracy z przyczyn nie dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 980, Nr 135, poz. 1146 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844).

2. Jednorazowa odprawa warunkowa jest wypłacana pracownikowi w kwocie równej iloczynowi liczby pełnych miesięcy pozostających do zakończenia dziesięciomiesięcznego okresu trwania kontraktu szkoleniowego i kwoty ustalonej zgodnie z art. 16 ust. 3 i pomniejszonej o kwotę odpowiadającą wysokości składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenia zdrowotne, finansowanych ze środków ubezpieczonego.
3. Źródłem finansowania jednorazowej odprawy warunkowej są środki:
  - 1) budżetu państwa do wysokości 75% kwoty wypłaconej pracownikowi,
  - 2) huty albo spółki zależnej w wysokości stanowiącej różnicę między wysokością jednorazowej odprawy warunkowej a kwotą uzyskaną z budżetu państwa.”;

7) po art. 17 dodaje się art. 17a-17d w brzmieniu:

„Art. 17a. 1. Pracownikom zatrudnionym w hucie albo spółce zależnej przed dniem 10 stycznia 2003 r. przez okres co najmniej sześciu miesięcy, z którymi po tym dniu rozwiązano stosunek pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, za ich zgodą, w rozumieniu przepisów wymienionych w art. 17 ust. 1, przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 2, odprawa warunkowa w wysokości 12 000 zł, jeżeli w dniu rozwiązania stosunku pracy pracownik ten:

- 1) osiągnął wiek co najmniej 58 lat – kobieta i posiada okres uprawniający do emerytury co najmniej 20 lat lub osiągnął wiek co najmniej 63 lat – mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury co najmniej 25 lat,
lub
  - 2) osiągnął wiek co najmniej 50 lat – kobieta i posiada okres uprawniający do emerytury co najmniej 30 lat, lub osiągnął wiek co najmniej 55 lat – mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury co najmniej 35 lat,
lub
  - 3) osiągnął okres uprawniający do emerytury co najmniej 35 lat – kobieta, lub osiągnął okres uprawniający do emerytury co najmniej 40 lat – mężczyzna.
2. Pracownikowi, który nie spełnia warunków określonych w ust. 1 oraz oświadczy, że rezygnuje z kontraktu szkoleniowego i po rozwiązaniu stosunku pracy:
- 1) podejmie zatrudnienie u pracodawcy spoza hutnictwa nie korzystającego z dofinansowania, o którym mowa w art. 17d ust. 1, albo
  - 2) rozpocznie działalność gospodarczą
– przysługuje odprawa warunkowa wypłacana przez hutę albo spółkę zależną w kwocie stanowiącej równowartość sześciomiesięcznego wynagrodzenia, obliczanego jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, pomniejszonej o kwotę odpowiadającą wysokości składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne finansowanych ze środków ubezpieczonego.
3. Źródłem finansowania odprawy warunkowej, o której mowa w ust. 1, są środki:

- 1) budżetu państwa do wysokości 75% kwoty, o której mowa w ust. 1,
  - 2) huty albo spółki zależnej w wysokości stanowiącej różnicę między wysokością należnej odprawy, o której mowa w ust. 1, a kwotą uzyskaną z budżetu państwa.
4. Źródłem finansowania odprawy warunkowej, o której mowa w ust. 2, są środki:
- 1) budżetu państwa do wysokości 75% kwoty obliczanej w sposób określony w ust. 2,
  - 2) huty albo spółki zależnej w wysokości stanowiącej różnicę między wysokością należnej odprawy a kwotą uzyskaną z budżetu państwa.

Art. 17b. Jednorazowe bezpłatne szkolenie finansowane jest ze środków, o których mowa w art. 14 ust. 1.

Art. 17c. 1. Huta albo spółka zależna może organizować, dla pracowników zmieniających stanowiska pracy, szkolenia:

- 1) specjalistyczne, obejmujące szkolenia teoretyczne i praktyczne, dotyczące obecnego lub przyszłego stanowiska pracy pracownika w hucie albo spółce zależnej oraz związane ze specyfiką przedmiotu jej działania,
  - 2) ogólne, mające na celu podnoszenie kwalifikacji.
2. Koszty szkoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ponoszą:
- 1) budżet państwa do wysokości 25% ogólnych kosztów szkolenia,
  - 2) huta albo spółka zależna w wysokości stanowiącej różnicę między wysokością ogólnych kosztów szkolenia a kwotą uzyskaną z budżetu państwa.
3. Koszty szkoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ponoszą:

- 1) budżet państwa do wysokości 50% ogólnych kosztów szkolenia,
  - 2) huta albo spółka zależna w wysokości stanowiącej różnicę między wysokością ogólnych kosztów szkolenia a kwotą uzyskaną z budżetu państwa.
4. Warunkiem dofinansowania z budżetu państwa szkoleń, o których mowa w ust. 1, jest przedstawienie przez hutę albo spółkę zależną wysokości kosztów określonych w ust. 5.
5. Do kosztów kwalifikujących się jako koszty szkolenia zalicza się koszty:
- 1) wynagrodzenia osób prowadzących szkolenie,
  - 2) podróży osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia,
  - 3) zakwaterowania osób prowadzących szkolenie oraz uczestników szkolenia,
  - 4) amortyzacji maszyn i urządzeń, w zakresie, w jakim są one wykorzystywane na potrzeby szkolenia,
  - 5) usług doradczych, związanych z danym szkoleniem,
  - 6) bieżące, obejmujące wydatki ponoszone na materiały związane ze szkoleniem,
  - 7) zatrudniania pracownika, ponoszone przez hutę albo spółkę zależną w okresie, w którym pracownik ten uczestniczy w szkoleniu, do wysokości sumy kosztów określonych w pkt 1-6.

Art. 17d. 1. Pracodawca spoza hutnictwa, który w ramach utworzenia nowego miejsca pracy zatrudni pracownika, który nie korzystał z uprawnień wymienionych w art. 15 ust. 1, z którym huta albo spółka zależna rozwiązała stosunek pracy z powodu likwidacji stanowiska pracy, na wniosek pracownika, na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej:

- 1) 24 miesiące albo

- 2) 36 miesięcy, w przypadku pracownika, któremu brakuje nie więcej niż trzy lata do uzyskania uprawnień do emerytury
  - otrzyma ze środków budżetu państwa dofinansowanie wynagrodzenia zatrudnionego pracownika, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 2.
2. Dofinansowanie dla pracodawcy spoza hutnictwa, zatrudniającego pracownika na okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje w kwocie stanowiącej 50% wynagrodzenia tego pracownika obliczanego jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, jednakże w wysokości nie wyższej niż 900 zł miesięcznie, przez okres 12 miesięcy od dnia jego zatrudnienia pod warunkiem, że zatrudnienie nastąpi przed dniem 31 grudnia 2005 r.
3. Dofinansowanie dla pracodawcy spoza hutnictwa, zatrudniającego pracownika na okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przysługuje w kwocie stanowiącej 75% wynagrodzenia tego pracownika obliczanego jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, jednakże w wysokości nie wyższej niż 1 300 zł miesięcznie, przez okres 18 miesięcy od dnia jego zatrudnienia, pod warunkiem, że zatrudnienie nastąpi przed dniem 30 czerwca 2005 r., z zastrzeżeniem ust. 7.
4. Warunkiem koniecznym do ubiegania się przez pracodawcę spoza hutnictwa o dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, jest dokonywanie przez niego terminowych wpłat składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, a także zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz składek płaconych na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń

Pracowniczych, w wysokości określonej w odrębnych przepisach.

5. W przypadku zatrudnienia pracowników, o których mowa w ust. 2 i 3, odpowiednio po dniu 31 grudnia 2005 r. albo po dniu 30 czerwca 2005 r., dofinansowanie będzie kontynuowane przez okres krótszy niż 12 lub 18 miesięcy, jednakże nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2006 r., z zastrzeżeniem ust. 7.
  6. W przypadku niespełnienia chociażby jednego z warunków, o których mowa w ust. 1-5, odpowiednio:
    - 1) w okresie pierwszych 12 albo 18 miesięcy, wstrzymuje się dofinansowanie, a pracodawca spoza hutnictwa, który je otrzymał, jest obowiązany do jego zwrotu na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych,
    - 2) po okresie 12 albo 18 miesięcy, pracodawca spoza hutnictwa, który otrzymał dofinansowanie jest obowiązany do jego zwrotu na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych.
  7. Wielkość dofinansowania, o którym mowa w ust. 3 i 5, nie może przekroczyć maksymalnego poziomu określonego w przepisach wymienionych w art. 1a ust. 1.”;
- 8) art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:
- „Art. 18. 1. Huta albo spółka zależna, której przekazano dotację z budżetu państwa na aktywizację zawodową pracowników na rynku pracy, jest obowiązana do niezatrudniania nowych pracowników, z zastrzeżeniem ust. 2.
  2. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się zatrudnienie pracowników o specjalistycznych kwalifikacjach, po uprzednim uzyskaniu zgody Rady Nadzorczej albo Komisji Rewizyjnej huty, albo spółki zależnej.

3. Zarząd huty albo spółki zależnej jest obowiązany do przekazania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdań w okresach półrocznych – do dnia 31 lipca i 31 stycznia każdego roku w przypadku zatrudnienia nowych pracowników wraz z uzasadnieniem.
4. W przypadku niespełnienia chociażby jednego z warunków, o których mowa w ust. 1-3, wstrzymuje się wypłatę dotacji, a huta albo spółka zależna, która otrzymała dotację z budżetu państwa przeznaczoną na aktywizację zawodową pracowników na rynku pracy, jest obowiązana do jej zwrotu na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych.

Art. 19. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przekazywania środków budżetu państwa przeznaczonych na aktywizację zawodową pracowników na rynku pracy, biorąc pod uwagę rodzaje świadczeń.”.

Art. 2. Dofinansowanie, o którym mowa w art. 17d ustawy wymienionej w art. 1, przysługuje w przypadku zatrudnienia pracownika po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Do czasu wydania rozporządzenia na podstawie art. 19 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zachowują moc dotychczasowe przepisy, jednakże nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 30 czerwca 1998 r. Rada Ministrów przyjęła „Program Restrukturyzacji Przemysłu Hutnictwa Żelaza i Stali w Polsce” zakładający osiągnięcie

konkurencyjności w procesie elastycznego dostosowania potencjału produkcyjnego sektora do zmieniających się warunków na rynku i kondycji finansowej hut. Umocowaniem prawnym przyjętych w „Programie...” założeń była ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. Nr 111, poz. 1196).

Ważnym elementem programu jest restrukturyzacja zatrudnienia, której koszty pokrywane są w części przez budżet państwa i środki funduszu PHARE, a także ze środków własnych hut. W latach 1999-2003 zakładano wydatkowanie z budżetu państwa na ten cel kwoty w wysokości 200 mln zł na warunkach wynegocjowanych w Hutniczym Pakiecie Socjalnym (HPS). Do końca 2002 r. została wykorzystana kwota w wysokości łącznej 107 mln zł, a na 2003 r. przeznaczono na dofinansowanie restrukturyzacji zatrudnienia kwotę w wysokości 22,2 mln zł.

Zmieniające się uwarunkowania rynkowe, wpływające na pogorszenie standingu restrukturyzowanych hut, stwarzały konieczność sukcesywnej modyfikacji przyjętych założeń. W wyniku konsultacji z Komisją Europejską oraz ustaleniami zawartymi w Traktacie Akcesyjnym, Rada Ministrów przyjęła w dniu 10 stycznia 2003 r. zweryfikowany „Program restrukturyzacji i rozwoju hutnictwa, żelaza i stali w Polsce do 2006 r.” wraz ze zmianami zaakceptowanymi dnia 25 marca 2003 r., który wskazywał na konieczność kontynuowania procesu restrukturyzacji zatrudnienia.

Skuteczna realizacja tego procesu wymaga dofinansowania niezbędnych świadczeń osłonowych kwotą 70 mln zł stanowiącą niewykorzystaną część 200 mln zł dotacji budżetowej przewidywanej na całkowitą restrukturyzację zatrudnienia, która została przedstawiona w przyjętym w czerwcu 1998 r. rządowym programie restrukturyzacji sektora stalowego.

Sposób i tryb przyznawania dotacji z budżetu państwa został wypracowany i zaakceptowany przez strony Zespołu Trójstronnego ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa, co znalazło odzwierciedlenie w dokumencie o nazwie „Hutniczy Pakiet Aktywizujący”.

Stosownie do ustaleń, od dnia 1 stycznia 2004 r. pomoc publiczna udzielana będzie na zasadach ogólnych z uwzględnieniem obowiązującego prawa w Polsce, w tym w szczególności wynikającego z umów międzynarodowych, a po akcesji Polski do UE na zasadach obowiązujących w UE, co wiąże się z koniecznością nowelizacji ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali.

Podstawowe uzgodnienia merytoryczne zostały zawarte podczas prac zespołów roboczych powołanych w ramach Zespołu Trójstronnego. W pracach tych uczestniczyli przedstawiciele reprezentatywnych w przedsiębiorstwach hutniczych organizacji związkowych, Związku Pracodawców oraz Strony Rządowej. Strona Rządowa była reprezentowana przez kluczowe dla procesu restrukturyzacji urzędy, a w szczególności: Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Skarbu Państwa, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości.

W procesie prac, w sposób szczególny brano pod uwagę kwestie zgodności udzielania pomocy publicznej z postanowieniami Traktatu Akcesyjnego oraz procesu negocjacji z Komisją Europejską.

Ze względu na trudną sytuację na rynku pracy oraz zawarte w projekcie ustawy instrumenty zmierzające do aktywizacji pracowników konieczny był przyspieszony tryb uzgodnień międzyresortowych, konsultacji oraz prac legislacyjnych.

W przedstawionym projekcie nowelizacji ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali dokonane zmiany mają na celu efektywne wydatkowanie środków przeznaczonych na aktywację zawodową zwalnianych pracowników przedsiębiorstw hutniczych.

Stosownie do przyjętych założeń, dotacje budżetowe ukierunkowane zostaną na działania wspomagające, tworzenie nowych, jak i zapewnienie trwałych miejsc pracy w przedsiębiorstwach poza hutnictwem. Pozwoli to na ograniczenie groźby wzrostu bezrobocia jako skutku redukcji zatrudnienia w hutnictwie.

Dlatego też proponuje się zastąpienie w art. 1 w pkt 2 określenia „restrukturyzacji zatrudnienia w hutach” na bardziej właściwe dla proponowanych zmian „aktywizację zawodową pracowników na rynku pracy”.

Osiągnięcie przez huty i spółki zależne poziomu zatrudnienia, zapewniającego wymaganą produktywność na koniec realizacji programu, jest jednym z czynników warunkujących zdolność hut do efektywnego funkcjonowania.

Zarówno w „Programie...” jak i w indywidualnych biznes planach hut określono wskaźnik produktywności pośredniej i bezpośredniej w trakcie realizacji programu, biorąc pod uwagę jej wpływ na wskaźnik viability (trwała konkurencyjność), którego osiągnięcie warunkuje otrzymanie pomocy publicznej.

Art. 2 i 2a ustawy służą do zdefiniowania: hut, którym udzielenie pomocy publicznej jest dopuszczalne, hut, którym udzielenie pomocy publicznej jest niedopuszczalne i spółek zależnych, wymienionych w indywidualnych biznes planach hut, zaakceptowanych przez Komisję Europejską, których wykazy określi, w drodze obwieszczenia, minister właściwy do spraw gospodarki i wobec których mają zastosowanie przepisy rozdziału 3. Definicji przytoczonych w art. 1b nie należy traktować jako powszechnie obowiązujące, a jedynie na potrzeby omawianej ustawy.

Wytyczne zawarte w delegacji ministra właściwego do spraw gospodarki połączone z przytoczonymi definicjami, pozwalają w sposób jednoznaczny i bezsporny określić zakres podmiotowy beneficjentów, realizujących program aktywizacji pracowników na rynku pracy, co zapobiegnie nieuzasadnionemu poszerzaniu listy tych beneficjentów.

Proces aktywizacji wspierany będzie ze środków publicznych na zasadzie refundacji, przy czym koniecznym i niezbędnym do jego przeprowadzenia jest określone w art. 14 zapewnienie przez hutę lub spółkę zależną środków własnych na realizację tego procesu, a także pośredniczenie w procesie dofinansowania świadczeń w części dotyczącej budżetu. Realizacja tych zasad powoduje zwiększenie współodpowiedzialności huty, spółki zależnej, a także pracodawcy spoza hutnictwa, za zwalnianego pracownika.

Z uwagi na możliwość powstania ograniczeń budżetowych, uznano za właściwe zawarcie informacji, że w przypadku zmniejszonej ilości środków budżetowych przeznaczonych na aktywizację zawodową pracowników, dofinansowanie na ten cel będzie odpowiednio niższe.

Do źródeł finansowania aktywizacji zawodowej pracowników na rynku pracy należą także środki instytucji zagranicznych, z których to finansowane będą usługi związane z doradztwem zawodowym i jednorazowe szkolenia (art. 17b).

Przedsiębiorcy powinni zapewnić w ramach własnych struktur organizacyjnych kompleksową obsługę zwalnianych pracowników, w tym również wykorzystanie dotacji budżetowej (art. 14 ust. 3).

W procesie aktywizacji zawodowej pracowników na rynku pracy będą obowiązywać, określone w art. 15 aktywne instrumenty osłonowe. Ich celem jest podwyższenie kwalifikacji zawodowych zwalnianych pracowników, a zatem zwiększanie ich

konkurencyjności na rynku pracy i niezasilanie przez nich szeregów bezrobotnych. Ze względu na ograniczoną ilość środków dane świadczenie może być przyznawane pracownikowi tylko jeden raz i pod warunkiem, że wcześniej z niego nie korzystał.

W hutach oraz spółkach zależnych, w których ogłoszono upadłość, zwalnianym pracownikom będą przysługiwać jednorazowe szkolenia wraz z doradztwem zawodowym oraz inne instrumenty aktywizujące, które nie są sprzeczne z zadaniami syndyka określonymi w prawie upadłościowym.

Zakłada się, że podczas szkolenia przekwalifikującego, a po jego zakończeniu – w okresie poszukiwania nowej pracy lub przygotowania się do podjęcia działalności gospodarczej, pracownik będzie przebywał w zatrudnieniu (art. 16) z zachowaniem należnych mu uprawnień pracowniczych. Maksymalny okres kontraktu szkoleniowego określono na 10 miesięcy. Wysokość świadczenia otrzymywanego przez pracownika będzie równa wynagrodzeniu tego pracownika obliczanemu jak za urlop wypoczynkowy.

W przypadku gdy pracownik zrezygnuje ze szkolenia przed zakończeniem 10-miesięcznego kontraktu szkoleniowego, otrzyma jednorazową odprawę warunkową zgodnie z postanowieniami art. 17. Jeżeli jednak zdecyduje się przerwać szkolenie i podjąć zatrudnienie poza hutami realizującymi proces restrukturyzacji lub rozpocząć działalność gospodarczą, kontrakt szkoleniowy zostaje skrócony i pracownikowi zostanie wypłacona odprawa warunkowa zgodnie z postanowieniami art. 17a ust 2.

W art. 17 ust. 1 zmienianej ustawy została wymieniona ustawa, która obowiązuje do dnia 1 stycznia 2004 r. W przypadku wejścia w życie projektowanej ustawy po dniu 31 grudnia 2003 r. konieczne jest dostosowanie przepisu art. 17 ust. 1 do nowego stanu prawnego wynikającego z wejścia w życie ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844).

Pracownikom zatrudnionym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy w momencie przyjęcia przez Radę Ministrów zmodyfikowanego „Programu...”, spełniającym warunki określone w art. 17a ust. 1, może być przyznana, na wniosek pracownika, przez hutę lub spółkę zależną, odprawa warunkowa w wysokości 12 000 zł.

Umożliwi to przyspieszenie restrukturyzacji zatrudnienia w hucie, zwiększając również jej efektywność i nie spowoduje wzrostu bezrobocia.

Pracownicy świadczący pracę na rzecz huty, w ramach podnoszenia ich kwalifikacji zawodowych, mogą skorzystać ze szkoleń specjalistycznych oraz ogólnych. Szkolenia te pozwolą osobom pracującym w hucie lub spółce zależnej na pogłębienie posiadanych już kwalifikacji wymaganych na obecnym stanowisku pracy, a co się z tym wiąże bardziej efektywne wykorzystanie posiadanych umiejętności pracowniczych.

Szkolenia ogólne pozwalają na zdobycie bardziej uniwersalnych umiejętności przez szkolonego pracownika, które pozwolą na wykorzystanie ich nie tylko w hucie lub spółce zależnej, ale także u innych przedsiębiorców.

Kolejną formą aktywizacji rynku pracy jest dofinansowanie do wynagrodzenia dla pracodawcy spoza hutnictwa, który zdecyduje się na zatrudnienie byłego pracownika huty przez okres co najmniej 24 lub 36 miesięcy i stworzenie dla niego nowego miejsca pracy, zgodnie z postanowieniami art. 17d. Pracodawca taki musi wcześniej wykazać się rzetelnością w wypłatach wynagrodzeń oraz regulowaniu wpłat składek na ubezpieczenie społeczne oraz fundusze celowe. Zasady, na których odbywa się omawiane dofinansowanie, będą obowiązywać tylko do dnia 31 grudnia 2006 r. Zatem, w przypadku zatrudnienia pracownika po dniu 31 grudnia 2005 r. lub po dniu 30 czerwca 2005 r., dofinansowanie będzie kontynuowane przez okres krótszy. Dofinansowanie według kryteriów określonych w art. 17d ust. 3 nie może przekraczać maksymalnego poziomu intensywności określonego w przepisach o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

W razie stwierdzenia jakichkolwiek odstępstw od warunków określonych w art. 17d, dofinansowanie zostanie wstrzymane, a pracodawca, który je otrzymał jest zobligowany do jego zwrotu na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych.

Przepisy art. 18 uniemożliwiają przyjęcia nowych pracowników do hut bez uzyskania zgody organu nadzorczego huty lub spółki zależnej. Jest to szczególnie ważne, gdyż restrukturyzacja zatrudnienia współfinansowana ze środków budżetowych nie może powodować wymiany kadr. Jednakże niemożliwym jest dokonanie całkowitej blokady przyjęć, szczególnie w przypadkach konieczności uzupełnienia załogi o kadry specjalistyczne. W przypadku niestosowania przez hutę lub spółkę zależną tych przepisów, dotacja zostaje wstrzymana, a uzyskane dotychczas środki podlegają zwrotowi na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych.

Zgodnie z postanowieniami art. 19 minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przekazywania środków budżetu

państwa przeznaczonych na aktywizację zawodową pracowników na rynku pracy, biorąc pod uwagę rodzaje świadczeń. Rozporządzenie będzie oparte o zaakceptowane porozumienie, zapisane w postaci dokumentu pt.: „Hutniczy Pakiet Aktywizujący”, uzgodnione z partnerami społecznymi.

Zgodnie z postanowieniami art. 4 proponowana zmiana ustawy wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia ustawy

Celem nowelizacji ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali jest efektywne wydatkowanie środków przeznaczonych na restrukturyzację zatrudnienia w hutnictwie i ukierunkowanie ich na tworzenie nowych miejsc pracy dla przeciwdziałania bezrobociu. Nowelizacja uwzględnia obowiązujące w Polsce prawo w zakresie pomocy publicznej, przepisy wynikające z umów międzynarodowych, a przede wszystkim z prawodawstwa obowiązującego w UE.

2. Konsultacje społeczne

Sposób i tryb przyznawania dotacji z budżetu państwa zostały wypracowane i zaakceptowane przez strony Zespołu Trójstronnego ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa, co znalazło odzwierciedlenie w powstałym dokumencie o nazwie „Hutniczy Pakiet Aktywizujący”. Tekst ustawy konsultowany był z reprezentatywnymi dla hutnictwa organizacjami związków zawodowych oraz Związkiem Pracodawców Przemysłu Hutniczego (NSSZ „Solidarność” – Sekcja Krajowa Hutnicza, Federacja Hutniczych Związków Zawodowych w Polsce, Ogólnokrajowe Zrzeszenie ZZPRC, ZZliT Sekcja Krajowa Hutnictwa, Porozumienie Związków Zawodowych „KADRA”, Związek Pracodawców Przemysłu Hutniczego (uwagi zgłoszone przez pracodawców zostały po części uwzględnione i uzgodnione podczas konferencji uzgadniającej).

3. Zakres oceny skutków regulacji

Skuteczna realizacja aktywizacji zawodowej pracowników wymaga dofinansowania niezbędnych świadczeń osłonowych kwotą 70 mln zł, która stanowi niewykorzystaną część 200 mln zł dotacji budżetowej przewidywanej na całkowitą restrukturyzację zatrudnienia, przedstawioną w przyjętym w czerwcu 1998 r. rządowym programie restrukturyzacji sektora stalowego.

4. Skutki uchwalenia ustawy

Wpływ regulacji na rynek pracy

Zakłada się, że w latach 2004-2006 nastąpi zmniejszenie zatrudnienia w hutnictwie o około 7,0 tys. pracowników. Część z nich znajdzie zatrudnienie w wydzielonych spółkach, część przejdzie na ustawowe emerytury, natomiast około 3,5 tys. osób kwalifikuje się do osłon socjalnych. Przewidziano w tym celu następujące rodzaje osłon:

- 1200 osób – pełne kontrakty szkoleniowe dla pracowników zwalnianych w związku z likwidacją stanowisk pracy,
- 2000 osób – odprawy warunkowe dla pracowników zwalnianych w związku z likwidacją stanowisk pracy,
- 300 osób – doradztwo i szkolenia przekwalifikowujące dla pracowników spółek w upadłości.

Nowelizacja ustawy ma na celu obok zapewnienia osłon socjalnych dla zwalnianych pracowników, przeciwdziałanie pogłębianiu bezrobocia, poprzez aktywizację rynku pracy. Formą aktywizacji rynku pracy jest refinansowanie części wynagrodzenia dla pracodawców spoza hutnictwa, którzy zatrudnią byłych pracowników hutnictwa na czas nieokreślony i stworzą dla nich nowe miejsca pracy. Wobec pracownika, który przyjmie ofertę pracy u przedsiębiorcy spoza hutnictwa, nie ma zastosowania art. 8 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 980, Nr 135, poz. 1146 i Nr 200, poz. 1679), co zmniejszy obciążenia ponoszone przez huty.

Inną formą aktywizacji rynku pracy są szkolenia specjalistyczne i ogólne pracowników hutnictwa. Szkolenia specjalistyczne pozwolą na pogłębienie posiadanych już kwalifikacji wymaganych na obecnym stanowisku pracy, a co się z tym wiąże bardziej efektywne wykorzystanie posiadanych umiejętności pracowniczych, natomiast szkolenia ogólne pozwolą na zdobycie bardziej uniwersalnych umiejętności, które znajdą wykorzystanie także u innych przedsiębiorców.

Prowadzenie procesu zmniejszenia zatrudnienia w hutach i spółkach zależnych równoległe z działaniami aktywizującymi i tworzeniem nowych, trwałych miejsc pracy nie powinno skutkować wzrostem bezrobocia w regionie.

Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Na realizację programu restrukturyzacji zatrudnienia w hutnictwie przewidziano w Modyfikacji Programu Restrukturyzacji Hutnictwa Żelaza i Stali na lata 2004-2006 kwotę 70 mln zł. Ponadto realizacja programu finansowana będzie z środków własnych hut i spółek zależnych oraz ze źródeł zewnętrznych.

Proces aktywizacji wspierany będzie ze środków publicznych – podobnie jak w latach ubiegłych – na zasadzie refundacji, przy czym koniecznym i niezbędnym do jego przeprowadzenia będzie przeznaczenie przez hutę lub spółkę zależną środków własnych na realizację tego procesu, a także pośredniczenie w procesie dofinansowania świadczeń w części dotyczącej budżetu. W związku z akcesją Polski do Unii Europejskiej i związanych z tym procesem kosztami dla budżetu państwa, uznano za właściwe zawarcie klauzuli, że w przypadku zmniejszonej ilości środków przeznaczonych na aktywizację zawodową pracowników w hutnictwie, dofinansowanie na ten cel będzie odpowiednio niższe.

Część środków, w tym dofinansowanie kosztów szkoleń i dotacji dla przedsiębiorców spoza hutnictwa zatrudniających zwalnianych hutników, przewiduje się pozyskać z funduszy unijnych.

Szacuje się, że zapotrzebowanie na środki budżetowe na dofinansowanie restrukturyzacji zatrudnienia wynikające z realizacji znowelizowanej ustawy nie przekroczy w latach 2004-2006 kwoty 70 mln zł, tj. kwoty określonej w Programie Rządowym.

W załączonej tablicy przedstawiono oszacowanie maksymalnego obciążenia budżetu w efekcie realizacji działań związanych z aktywizacją zawodową w hutnictwie i łagodzeniem skutków restrukturyzacji zatrudnienia w regionie w latach 2004-2006.

Ostateczny rozkład środków uzależniony będzie od ilości osób, które finalnie zadeklarują chęć skorzystania z oferowanych świadczeń. Dotacja budżetowa nie przekroczy w żadnym wypadku kwoty przewidzianej w budżecie na realizację programu restrukturyzacji zatrudnienia w hutnictwie.

Struktura i harmonogram nakładów na program aktywizacji zawodowej
i osłon restrukturyzacji zatrudnienia

Nazwa uprawnień	Liczba osób				Nakłady, w zł	
	2004 r.	2005 r.	2006 r.	razem	Koszt świadczenia	Dofinansowanie budżetowe
Uprawnienia przysługujące 3500 pracownikom przewidzianym do zwolnienia						
Kontrakt szkoleniowy - świadczenia i odprawy	500	350	350	1 200	30 000 000	22 500 000
Doradztwo i szkolenie przekwalifikujące (dla 1200 osób objętych kontraktem szkoleniowym oraz dla 300 osób ze spółek w upadłości)	600*	500*	400*	1 500*	4 200 000	4 200 000
Odprawa warunkowa (art. 17a ust.1)	500*	300*	200*	1 000*	12 000 000	9 000 000
Odprawa warunkowa (art. 17a ust.2)	500*	300*	200*	1 000*	15 000 000	11 250 000
Refinansowanie dla pracodawców spoza hutnictwa (art.17d ust.2)	200	150	150	500	5 400 000	5 400 000
Refinansowanie dla pracodawców spoza hutnictwa (art.17d ust.3)	200	150	150	500	11 700 000	11 700 000
Razem liczba zwolnionych*	1 600*	1100*	800*	3 500*		
Szkolenia podwyższające kwalifikacje pracowników						
Szkolenia specjalistyczne	250	500	250	1 000	2 800 000	700 000
Szkolenia ogólne	3 000	4 000	3 000	10 000	10 000 000	5 000 000
Razem liczba szkoleń	3 250	4 500	3 250	11 000		
Razem koszty świadczeń, zł	38 220 000	28 780 000	24 100 000		91 100 000	
Razem dofinansowanie budżetowe, zł	29 695 000	21 517 500	18 537 500			69 750 000

*Oszacowanie uwzględnia możliwość skorzystania przez pracowników z kumulacji uprawnień, np. kontraktu szkoleniowego oraz doradztwa i szkolenia przekwalifikującego.

Sposób obliczeń

- Kontrakt szkoleniowy – świadczenia i jednorazowe odprawy
 $1200 \text{ osób} \times 2 \text{ 500 zł} \times 10 \text{ miesięcy} \times 75\% = 22 \text{ 500 000 zł}$
- Doradztwo i szkolenie przekwalifikowujące
 $1500 \text{ osób} \times 2 \text{ 800 zł} = 4 \text{ 200 000 zł}$
- Odprawa warunkowa (art. 17a ust. 1)
 $1000 \text{ osób} \times 12 \text{ 000 zł} \times 75\% = 9 \text{ 000 000 zł}$
- Odprawa warunkowa (art. 17a ust. 2)
 $1000 \text{ osób} \times 6 \text{ miesięcy} \times 2 \text{ 500 zł} \times 75\% = 11 \text{ 250 000 zł}$
- Refinansowanie dla pracodawców spoza hutnictwa (art. 17d ust. 2)
 $500 \text{ osób} \times 12 \text{ miesięcy} \times 900 \text{ zł} = 5 \text{ 400 000 zł}$
- Refinansowanie dla pracodawców spoza hutnictwa (art. 17d ust. 3)
 $500 \text{ osób} \times 18 \text{ miesięcy} \times 1 \text{ 300 zł} = 11 \text{ 700 000 zł}$
- Szkolenia specjalistyczne
 $1000 \text{ osób} \times 2 \text{ 800 zł} \times 25\% = 700 \text{ 000 zł}$
- Szkolenia ogólne
 $10000 \text{ osób} \times 1 \text{ 000 zł} \times 50\% = 5 \text{ 000 000 zł}$

Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Osiągnięcie przez huty i spółki zależne poziomu zatrudnienia, zapewniającego wymaganą produktywność na koniec realizacji programu, jest jednym z czynników warunkujących zdolność hut do efektywnego funkcjonowania na otwartym rynku Unii Europejskiej. Sprzyjać temu będzie również poprawa jakości i mobilności zawodowej pracowników hutnictwa. Utrzymanie się na rynku oraz wzrost efektywności ekonomicznej polskich przedsiębiorców hutniczych będzie miało pozytywny wpływ na konkurencyjność całej gospodarki kraju.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionu

Regulacja będzie sprzyjała tworzeniu nowych miejsc pracy poza hutnictwem, gdyż zakłada się refinansowanie części wynagrodzenia dla pracodawców spoza hutnictwa, którzy zatrudnią byłych pracowników hutnictwa na czas nieokreślony

i stworzą dla nich nowe miejsca pracy. Ma to istotne znaczenie w regionach przemysłowych, gdzie przewiduje się dalsze redukcje zatrudnienia w górnictwie i hutnictwie.

Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw powinien ustabilizować obrót gospodarczy, zmniejszyć koszty funkcjonowania spółek prawa handlowego i może być elementem stymulacji popytu. Przyczyni się to do ustabilizowania w regionie, w którym prowadzony jest równoległy proces restrukturyzacji innych branż.

URZĄD

KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

MINISTER

Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH - 3543/03/DPE/ar

Warszawa,

23.10. 2003 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-182-03), pozwalam sobie wyrazić następujące uwagi:

- I. Przedłożony projekt ustawy ma na celu wsparcie przez budżet państwa działań przedsiębiorstw hutniczych zmierzających do aktywizacji zawodowej pracowników na rynku pracy. Pomoc ma dotyczyć zarówno przedsiębiorstw objętych dotychczasowym programem restrukturyzacji hutnictwa i z tego tytułu uprawnionych do otrzymywania pomocy publicznej przeznaczonej na restrukturyzację do momentu przystąpienia Polski do UE, jak również przedsiębiorców nieuprawnionych do otrzymywania pomocy restrukturyzacyjnej. Ponadto przedłożony projekt zawiera przepisy umożliwiające wspieranie (poprzez częściową refundację kosztów płacy) przedsiębiorców spoza hutnictwa, którzy zatrudnią byłych hutników.
- II. Przedłożony projekt należy ocenić pod kątem zgodności ze wspólnotowymi zasadami udzielania pomocy publicznej w sektorze hutnictwa stali, zawartymi w *Komunikacie Komisji w sprawie pomocy doraźnej i na restrukturyzację oraz pomocy na zamknięcie działalności w sektorze stalowym* (Dz. Urz. WE nr C 70 z 19.03.2002 r.), a także z *Protokołem nr 8 w sprawie restrukturyzacji polskiego hutnictwa żelaza i stali* dołączonym do Traktatu Akcesyjnego. Zastosowanie znajdzie również

Rozporządzenie nr 2204/2002 z 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) do pomocy publicznej przeznaczonej na zatrudnienie oraz Rozporządzenie nr 68/2001 z 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) do pomocy publicznej przeznaczonej na szkolenia.

- III. Zgodnie z punktem 1 ww. Protokołu nr 8, żadna pomoc publiczna dla celów restrukturyzacji nie zostanie udzielona na rzecz polskiego hutnictwa po dniu przystąpienia do UE. Ponadto, zgodnie z punktem 3 tego samego Protokołu, jedynie spółki wymienione w załączniku 1 kwalifikują się do otrzymania pomocy publicznej w ramach programu restrukturyzacji polskiego hutnictwa.

Należy podkreślić, że po dniu przystąpienia do UE, pomoc publiczna udzielana w sektorze hutnictwa będzie podlegała ogólnym regułom wspólnotowym określonym w wyżej wspomnianych: *Komunikacie Komisji w sprawie pomocy doraźnej i na restrukturyzację oraz pomocy na zamknięcie działalności w sektorze stalowym* (Dz. Urz. WE nr C 70 z 19.03.2002 r.), *Rozporządzeniu nr 2204/2002 z 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) do pomocy publicznej przeznaczonej na zatrudnienie oraz Rozporządzeniu nr 68/2001 z 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) do pomocy publicznej przeznaczonej na szkolenia.*

- IV. Zgodnie z przedłożonym projektem pomoc publiczna polegać ma na współfinansowaniu przez budżet państwa następujących działań prowadzonych przez przedsiębiorstwa hutnicze w związku z aktywizacją zawodową pracowników:

- kontraktów szkoleniowych na przekwalifikowanie;
- doradztwa zawodowego i jednorazowych szkoleń;
- jednorazowej odprawy warunkowej;
- odprawy warunkowej.

Ponadto w projekcie omawianej ustawy przewidziano również wsparcie dla pracodawców spoza hutnictwa zatrudniających na nowych miejscach pracy byłych pracowników sektora hutnictwa.

- V. Wspomniane wyżej akty wspólnotowe przewidują udzielanie pomocy publicznej (również w sektorze hutnictwa) przeznaczonej na:

- szkolenia,

- tworzenie nowych miejsc pracy,
- pokrycie kosztów związanych ze zwalnianiem pracowników lub ich przechodzeniem na wcześniejszą emeryturę.

Ewentualna pomoc udzielana na podstawie przedłożonego projektu byłaby więc przeznaczona na cele dopuszczalne w świetle prawa wspólnotowego. Wątpliwość może jednak budzić dopuszczalna wielkość udzielanej na podstawie projektu ustawy pomocy na pokrycie kosztów zwalniania bądź przechodzenia na wcześniejszą emeryturę oraz na szkolenia. Zgodnie z projektem taka pomoc mogłaby sięgać 75% kwoty wynagrodzenia pracownika. Tymczasem zgodnie z wyżej opisanymi aktami wspólnotowymi, wielkość takiej pomocy nie może przekraczać 50% płacności związanych ze zwolnieniem lub przejściem pracownika na wcześniejszą emeryturę. Należy jednak zauważyć, iż w związku z dodatkowymi płatnościami towarzyszącymi zwalnianiu pracowników (odprawy pieniężne przewidziane w innych aktach prawnych, nagrody jubileuszowe, dodatkowe odprawy przewidziane w pakietach socjalnych, dodatkowe świadczenia przewidziane w Karcie Hutnika), które są w całości pokrywane ze środków pracodawców, określony w ustawie pułap finansowania z budżetu państwa 75% kwoty wynagrodzenia pracownika w rzeczywistości nie przekroczy pułapu 50% wszystkich płatności związanych ze zwolnieniem pracownika.

- VI. Niezależnie od powyższych uwag, należy podkreślić, że omawiany projekt ustawy stanowi nowy program pomocowy. W związku z powyższym musi on być przedłożony do notyfikacji Komisji Europejskiej – w ramach tzw. procedury przejściowej – w celu dokonania oceny co do zgodności ze wspólnotowymi zasadami udzielania pomocy publicznej. Dopiero po oficjalnej akceptacji programu przez Komisję Europejską, pomoc publiczna udzielana na podstawie przedłożonego projektu będzie zgodna z prawem wspólnotowym.
- VII. **W konkluzji stwierdzam, że przedłożony projekt ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do wiadomości:
Pan Jerzy Hausner
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki, Pracy i Polityki

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej

PODSEKREIARZ STANU
T a d e u s z K o z e k

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹**

z dnia

w sprawie wykazów hut i spółek zależnych

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. Nr 111, poz. 1196 oraz z 2003 r. Nr 56, poz. 495, Nr 90, poz. 844 i Nr ....., poz.....) ogłasza się co następuje:

Podaje się do wiadomości:

- 1) wykaz hut, którym udzielenie pomocy publicznej na restrukturyzację jest dozwolone, stanowiący załącznik nr 1 do obwieszczenia;
- 2) wykaz hut, którym udzielenie pomocy publicznej na restrukturyzację jest niedozwolone, stanowiący załącznik nr 2 do obwieszczenia;
- 3) wykaz spółek zależnych, stanowiący załącznik nr 3 do obwieszczenia.

Z A Ł A C Z N I K   N R 1

- 1) HUTA BANKOWA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 2) "Huta L. W." Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 3) HUTA ŁABĘDY Spółka Akcyjna;
- 4) "Huta Pokój" Spółka Akcyjna;
- 5) "Polskie Huty Stali" Spółka Akcyjna;
- 6) Technologie Buczek Spółka Akcyjna;

Z A Ł A C Z N I K   N R 2

- 1) Huta "ANDRZEJ" Spółka Akcyjna w upadłości;
- 2) Huta Baildon Spółka Akcyjna w upadłości;
- 3) Huta "BATORY" Spółka Akcyjna w upadłości;
- 4) Huta "Częstochowa" Spółka Akcyjna;
- 5) Huta "Gliwice" Spółka Akcyjna w upadłości;
- 6) Huta "Jedność" Spółka Akcyjna;
- 7) Huta "Kościuszkó" Spółka Akcyjna;
- 8) Huta "Łaziska" Spółka Akcyjna;
- 9) Huta "Małapanew" Spółka Akcyjna w upadłości;
- 10) Huta Ostrowiec Spółka Akcyjna w upadłości;
- 11) Huta "ZYG MUNT" Spółka Akcyjna w upadłości;

---

1) Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie § 1 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz.5).

Z A Ł A C Z N I K   N R 3

1. BUCZEK - ELEN Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
2. Cedler – Serwis Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
3. „Euroblacha" Spółka Akcyjna
4. „Eurokonstrukcje" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
5. „Flor-El” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
6. “Flor-Media” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
7. “Flor-Serwis” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
8. HK GKI Spółka Akcyjna
9. HK Przedsiębiorstwo Usług Remontowych i Serwisowych REMIS Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
10. HK Utrzymanie Ruchu Zakładu Stali i Półwyrobów Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
11. HK Utrzymanie Ruchu Zakładu Wielkopiecowego Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
12. HK Zakład Ochrony Środowiska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
13. HK Zakład Automatykacji Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
14. HK Zakład Projektowo-Konstrukcyjny Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
15. „HK ZUH "Partner" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
16. „Huta Pokój Serwis" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
17. „KOLHUT” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
18. P.U.T. SAMKOL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
19. Porad-Med” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
20. Przedsiębiorstwo Produkcyjno Usługowe „Zakład Automatykacji HTS” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
21. Przedsiębiorstwo Produkcyjno Usługowo Handlowe „EKO-ENERGIA” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
22. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowe „Zakład Mechaniczny” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
23. Przedsiębiorstwo Przerobu i Obrotu Złomem Metali "HK-Cutiron" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
24. Przedsiębiorstwo Usług Kolejowych KOLPREM Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
25. Przemysłowe Towarzystwo Leasingowe Huty im. Tadeusza Sendzimira Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
26. PURM REMEBUD Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
27. REM-TECH” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
28. „Traks” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
29. Trans Koks Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
30. „WALSER” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
31. Zakład Energetyczny ZEN Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
32. HK Produkcyjny Ośrodek Maszynowy Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
33. HK Stal-Serwis PRP Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
34. Huta Katowice Zakład Transportu Samochodowego Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
35. HK Eko-Grys Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

PROJEKT

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾

z dnia

**w sprawie przekazywania środków budżetu państwa przeznaczonych na
aktywizację zawodową na rynku pracy**

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. Nr 111, poz. 1196 oraz z 2003 r. Nr 56, poz. 495, Nr 90, poz. 844 i Nr ....., poz. ....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i tryb przekazywania środków budżetu państwa przeznaczonych na aktywizację zawodową pracowników hut i spółek zależnych, zwanych dalej „dotacją”.

§ 2. 1. Dotacje ustalone w ustawie budżetowej na finansowanie aktywizacji zawodowej pracowników hut i spółek zależnych wymienionych w obwieszczeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia..... 2003 r. w sprawie wykazów hut i spółek zależnych (Dz. U. Nr ....., poz. ....), przeznaczają się na dofinansowanie:

- 1) kontraktu szkoleniowego;
- 2) doradztwa zawodowego i jednorazowego bezpłatnego szkolenia;
- 3) jednorazowej odprawy warunkowej;
- 4) odprawy warunkowej;
- 5) kosztów szkoleń ogólnych i specjalistycznych.
- 6) wynagrodzeń pracownika zatrudnionego przez pracodawcę spoza hutnictwa.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ustala wysokość dofinansowania wydatków, o których mowa w ust. 1, do wysokości kwoty przeznaczonej na ten cel w budżecie państwa.

3. Wysokość i tryb dofinansowania wydatków, o których mowa w ust. 1, określa umowa zawarta pomiędzy ministrem właściwym do spraw gospodarki a hutą albo spółką zależną.

4. Umowa, o której mowa w ust. 3, określa w szczególności: liczbę zwolnionych lub przeszkolonych pracowników, kwotę planowanych wydatków, wielkość przyznanych środków budżetowych z podziałem na świadczenia oraz tryb składania wniosków o których mowa w § 3.

§ 3. 1. Dotacja jest przyznawana na wniosek huty albo spółki zależnej. Wniosek powinien zawierać:

- 1) nazwę huty albo spółki zależnej;
- 2) liczbę osób i kwoty wydatków, w tym środków budżetowych, z podziałem na poszczególne świadczenia;
- 3) imienny wykaz pracowników, wraz z numerem ewidencyjnym PESEL, korzystających z poszczególnych świadczeń;
- 4) wykaz pracodawców spoza hutnictwa i zatrudnionych przez nich pracowników huty albo spółki zależnej;
- 5) podpisy osób uprawnionych do reprezentowania huty albo spółki zależnej.

2. Do wniosku o dofinansowanie kosztu szkoleń, o którym mowa w § 2 ust 1 pkt 5, należy dołączyć zestawienie zawierające kalkulacje tych kosztów.

§ 4. 1. Dofinansowanie wynagrodzenia pracownika zatrudnionego przez pracodawcę spoza hutnictwa następuje na podstawie umowy zawartej pomiędzy pracodawcą spoza hutnictwa a hutą albo spółką zależną, będącą byłym pracodawcą zatrudnianego pracownika.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie pracodawcy spoza hutnictwa, jego nazwę i adres;
- 2) oświadczenie pracodawcy spoza hutnictwa, że nie zalega z zapłatą składek z tytułu należności publicznoprawnych na ubezpieczenia społeczne oraz fundusze celowe, określonych w odrębnych przepisach;
- 3) tryb składania wniosków, o których mowa w ust. 3, i przekazywania dotacji przez hutę albo spółkę zależną;
- 4) oświadczenie huty albo spółki zależnej, że pracownicy wymienieni w pkt. 4 nie skorzystali ze świadczeń, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt. 1-4.

3. Huta albo spółka zależna przekazuje dotację na dofinansowanie wynagrodzenia pracownika, o którym mowa w ust 1, przez pracodawcę spoza hutnictwa na jego wniosek. Wniosek powinien zawierać:

- 1) oznaczenie pracodawcy spoza hutnictwa, jego nazwę i adres;
- 2) imienny wykaz pracowników, wraz z numerem ewidencyjnym PESEL, do wynagrodzenia których przekazywane jest dofinansowanie;
- 3) oświadczenie pracodawcy spoza hutnictwa o wysokości własnych środków przeznaczonych na dofinansowanie;
- 4) podpisy osób uprawnionych do reprezentowania pracodawcy spoza hutnictwa.

4. Huta albo spółka zależna przekazuje pracodawcy spoza hutnictwa środki budżetowe na wskazany przez niego rachunek bankowy niezwłocznie po otrzymaniu środków na ten cel z budżetu państwa.

§ 5. Przyznana przez ministra właściwego do spraw gospodarki dotacja jest wypłacana w miesięcznych ratach na specjalnie w tym celu wyodrębniony przez hutę albo spółkę zależną rachunek bankowy.

§ 6. 1. Dotacja może być wykorzystana wyłącznie w zakresie, w jakim została udzielona.

2. Dotacja wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem lub pobrana w nadmiernej wysokości podlega zwrotowi do budżetu państwa na zasadach i trybie określonym w przepisach o finansach publicznych.

§ 7. Huta albo spółka zależna, która otrzymała dotację sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdania:

- 1) kwartalne – do 15 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału;
- 2) roczne – do dnia 31 stycznia roku następującego po rozliczonym roku budżetowym.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER GOSPODARKI, PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

- 1) Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie §1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5)

UZASADNIENIE

Przedmiotowe rozporządzenie stanowi wykonanie zobowiązań ustalonych w art. 19 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. Nr 111, poz. 1196, z późn. zm.) w sprawie szczegółowych zasad i trybu udzielania środków budżetowych na finansowanie aktywizacji zawodowej pracowników na rynku pracy.

Dofinansowanie aktywizacji zawodowej pracowników na rynku pracy ze środków budżetowych wynika z uzgodnionego z Komisją Europejską i przyjętego przez Radę Ministrów w dniu 10.01.2003 r. programu „Restrukturyzacja i rozwój hutnictwa żelaza i stali w Polsce do 2006” oraz podpisanego w dniu 16 września 2003 r. przez strony Zespołu Trójstronnego ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa „Hutniczego Pakietu Aktywizującego”.

Realizacja procesu aktywizacji zawodowej wymaga dofinansowania niezbędnych świadczeń osłonowych kwotą 70 mln zł stanowiącą niewykorzystaną część 200 mln zł dotacji budżetowej przewidywanej na całkowitą restrukturyzację zatrudnienia, która została przedstawiona w przyjętym w czerwcu 1998 r. rządowym programie restrukturyzacji sektora stalowego. Ze względu na niedopuszczalność udzielania pomocy publicznej w sektorze hutnictwa po 1 stycznia 2004 r., dotacja może być przekazywana tylko zwalnianym lub korzystającym ze szkoleń pracownikom hut i ich spółek zależnych, które realizowały w latach 1998-2003 proces restrukturyzacji zatrudnienia i które zostały ujęte w obwieszczeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia .....w sprawie wykazów hut i spółek zależnych. Zgodnie z przyjętymi założeniami wysokość dofinansowania aktywizacji zawodowej pracowników wyniesie w latach 2004 -2006 odpowiednio 24 mln zł, 23 mln zł, 23 mln zł.

Świadczenia osłonowe przysługujące pracownikom hut i spółek zależnych oraz warunki ich przyznawania, zostały określone w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali. Do świadczeń tych należą:

- na przekwalifikowanie - kontrakt szkoleniowy,
- doradztwo zawodowe i jednorazowe szkolenie przekwalifikowujące,
- jednorazową odprawę warunkową,
- odprawę warunkową,
- koszt szkoleń ogólnych i specjalistycznych,
- wynagrodzenie pracownika zatrudnionego przez pracodawcę spoza hutnictwa.

Dofinansowanie części wydatków poniesionych na świadczenia osłonowe środkami budżetowymi odbywa się na zasadzie refinansowania. Podstawą do uzyskania dotacji w roku 2004 będą nakłady na aktywizację zawodową pracowników poniesione przez huty, spółki zależne lub pracodawców spoza hutnictwa w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2004 r. Wysokość przekazywanych środków budżetowych będzie uzależniona m. in. od wysokości środków przeznaczonych na dany rok w budżecie państwa na finansowanie aktywizacji zawodowej na rynku pracy oraz od liczby pracowników korzystających z uprawnień.

Dotacja będzie przekazywana w trybie określonym w umowie zawartej pomiędzy ministrem właściwym do spraw gospodarki a hutą albo spółką zależną. Dofinansowanie dla pracodawcy spoza hutnictwa odbywa się za pośrednictwem huty albo spółki zależnej, będącej byłym pracodawcą zatrudnianego pracownika i następuje na podstawie umowy zawartej pomiędzy tym pracodawcą a hutą albo spółką zależną.

Wypłata dotacji dokonywana będzie w ratach na comiesięczny wniosek huty albo spółki zależnej, na wyodrębniony w tym celu rachunek bankowy. Środki przeznaczone na

dofinansowanie wynagrodzenia dla pracodawcy spoza hutnictwa huta albo spółka zależna jest obowiązana przekazać niezwłocznie pracodawcy spoza hutnictwa.

Do projektu rozporządzenia wprowadzono, zgodnie z delegacją przepisy dotyczące składania przez huty albo spółki zależne sprawozdań o wykorzystaniu dotacji. Wzory sprawozdań oraz tryb ich składania określa umowa zawarta pomiędzy ministrem właściwym do spraw gospodarki i hutą albo spółką zależną.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Celem wprowadzenia rozporządzenia jest określenie szczegółowych zasad i trybu przekazywania dotacji z budżetu państwa przeznaczonej na aktywizację zawodową pracowników zatrudnionych w przemyśle hutnictwa żelaza i stali.

2. Konsultacje społeczne

W czasie uzgodnień międzyresortowych zostaną przeprowadzone konsultacje ze Związkiem Pracodawców Przemysłu Hutniczego oraz centralami związków zawodowych działających w hutnictwie żelaza i stali.

3. Zakres oceny skutków regulacji

Zgodnie z „Programem restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali w latach 2003-2006” i „Hutniczym Pakietem Aktywizującym”, na finansowanie aktywizacji zawodowej pracowników na rynku pracy w latach 2004-2006 przewidziano odpowiednio kwoty w wysokości 24 mln zł, 23 mln zł i 23 mln zł.

4. Skutki wprowadzania rozporządzenia

- wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Regulacja pociąga za sobą skutki finansowe dla budżetu państwa, które w roku 2004 wyniosą 24 mln zł. Rozporządzenie to jest aktem prawnym analogicznym do rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie dotacji przeznaczonej na finansowanie restrukturyzacji zatrudnienia w przemyśle hutnictwa żelaza i stali (Dz.U. 37, poz. 338).

- wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie określa tryb przekazywania dotacji na dofinansowanie aktywizacji zawodowej na rynku pracy i ma zapewnić sprawne oraz efektywne wydatkowanie środków przewidzianych na ten cel w ustawie budżetowej. Projekt rozporządzenia ma umożliwić realizację procesu przeciwdziałania pogłębianiu bezrobocia, poprzez aktywizację rynku pracy, której formą jest m. in. dofinansowanie części wynagrodzenia dla pracodawców spoza hutnictwa, którzy zatrudnią byłych pracowników hutnictwa na czas nieokreślony i stworzą dla nich nowe miejsca pracy. Prowadzenie procesu zmniejszenia zatrudnienia w hutach i spółkach zależnych równoległe z działaniami aktywizującymi i tworzeniem nowych miejsc pracy, nie powinno skutkować *wzrostem bezrobocia w regionie*.

- wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki,

Dotację przeznaczają się tylko dla zwalnianych pracowników, co nie wpływa bezpośrednio na konkurencyjność hut i spółek zależnych.

- wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionu

Regulacja będzie sprzyjała tworzeniu nowych miejsc pracy poza hutnictwem np. przez dofinansowanie części wynagrodzenia dla pracodawców spoza hutnictwa, którzy zatrudnią

byłych pracowników hutnictwa. Ma to istotne znaczenie w regionach przemysłowych, gdzie przewiduje się dalsze redukcje zatrudnienia w górnictwie i hutnictwie.